

Choli Daróczi József verseiből

Elvitték a cigányokat

A sok cigányt mind elvitték,
nagy árkokat ásni vitték.
A nagy árok lassan mélyül
víz bugyog fel a mélyérül.
Szegény fiúk, mind mifajták, a
csendörök úzik-hajtják,
verik őket, kapják kézre,
lemaradót puszkavégre.
Az a nagy árok minek kell,
a fekete, feneketlen?
Nem tudják, honnan is tudnák,
csendöröktől meg nem tudják!
Ha tudnák, hogy minek ásnak,
hogy maguknak, hogy nem másnak,
maguknak, a többieknek,
asszonyoknak, gyerekeknek.

Férfiként

„Férfiként: halálraítélt.
Mefogni neszeit az éjszakának.
Zuhanni, zuhanni mint a kő!
Arcom csontján a rés,
Hiányod miatt tátong.
Szememet feléd fordítom,
Lepergett húsból kikelt
Szírmokat szórok nyomodba,
Mert most tudom,
Most már tudom,
Hogy múltamba belevesztél.
Befagy a szám,
Mepüffedt ajkaim között
Holdarcod ívét hordom,
Magamba beépítelek.
Sírgödör szélébe kapaszkodó
Fú hajad selyme fáj.”

Szentandrassy István műve